

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11P/84/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224201828
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2025:4224201828.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Janou Tvrdíkovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. C., nar. X.X.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: matka – D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F. G. XX, H., I., práv. zast. Mgr. Daniela Oravczová, advokátka so sídlom Komárno, Nám. M. R. Štefánika 6, otec – J. C., nar. X.X.XXXX, bytom K. G. XXX/XX, K., o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a o návrhu na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

- Súd konanie o zmenu úpravy styku otca s maloletou **z a s t a v u j e**.
- Súd návrh na zníženie výživného **z a m i e t a**.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na Okresný súd Komárno dňa 17.6.2024 sa otec maloletej domáhal zníženia výživného na maloletú a zmeny úpravy styku s maloletou. V návrhu uviedol, že od právoplatnosti rozsudku, resp. dohody medzi rodičmi o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca. Na jeho strane prišlo k zmene pracovného pomeru. Pri poslednom rozsudku súd vychádzal z príjmu vo výške 2.300,- €. Nakoľko má však cukrovku a pridružené ochorenia, práca vodiča kamiónu mala na neho zlý vplyv. Uviedol, že v súčasnosti je zamestnancom spoločnosti L., s.r.o. so sídlom v Komárne, jeho týždenný pracovný čas je 40 hodín a prináleží mu hodinová mzda vo výške 13,- €/hod. v hrubom a diéty. Jeho čistý mesačný príjem predstavuje 680,- € a aktuálne nie je schopný platiť výživné 250,- €. Žiadal znížiť sumu výživného na sumu 150,- € mesačne, ktoré reálne aj posielal. Matka má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, na dcéru H. otec výživné neplatí, na dcéru M. platí jej otec 70,- €. Matka žije v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorý jej pomáha s domácnosťou. Otec ďalej uviedol, že miestom výkonu jeho práce je Slovensko, Nemecko, Rakúsko, Maďarsko a iné členské štáty, z toho dôvodu nemôže navštevovať maloletú v čase určenom v súdnom rozhodnutí, pretože jeho pracovný čas je rozložený tak, že dva týždne sa nachádza mimo Slovenska v zahraničí a ďalší týždeň je na Slovensku. Z uvedeného dôvodu požiadal, aby súd rozhodol o úprave styku otca s maloletou tak, že je oprávnený sa s maloletou sýkať každý tretí týždeň od utorka od 10.00 hod. do stredy do 18.00 hod. a v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. Uviedol, že o dcéru sa náležite stará, má s ňou vybudovaný blízky citový vzťah a rozumejú si veľmi dobre. Má pre ňu vytvorené dobré podmienky, nie je pre neho problém sa o ňu postarať, keď je u neho. Ďalej uviedol, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči 15-ročnému synovi N., ktorému prispieva na výživu 100,- € mesačne. V závere uviedol, že je v záujme maloletej, aby sa vo väčšom rozsahu podieľal na jej výchove, aby mohol vplývať na jej vývoj, aby sa vzťah maloletej k nemu rozvíjal, nakoľko dieťa potrebuje lásku oboch

rodičov. Vychádzajúc zo zásady, že obaja rodičia majú právo na styk s dieťaťom v rovnakom rozsahu, považuje svoj návrh za opodstatnený a prijateľný.

2. Právna zástupkyňa matky maloletej doručila dňa 10.7.2024 na tunajší súd podanie, v ktorom namietala právomoc súdu Slovenskej republiky a uviedla, že maloletá A. B. sa s matkou presťahovala a od 1.3.2024 žije v I., pričom konanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 17.6.2024, preto mala za to, že v danej veci majú právomoc súdy Maďarska, nie Slovenskej republiky. Právny zástupca otca vo vyjadrení k námietke právomoci poukázal na skutočnosť, že matka maloletú premiestnila na územie cudzieho štátu bez vedomia otca, ktorý s vysťahovaním maloletej do Maďarska nikdy nesúhlasil.

3. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

4. Civilný sporový poriadok dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Existencia právomoci súdu je *conditio sine qua non*, teda nutná podmienka, ktorej existenciu súd skúma z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania. Ak súd zistí, že nie je daná jeho právomoc na prejednanie a rozhodnutie veci s medzinárodným prvkom, konanie zastaví podľa § 161 ods. 2 CSP.

5. Podľa čl. 7 ods. 2 veta druhá zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa čl. 7 bod 1. a 2. Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „nariadenie Brusel IIb“), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. Odsek 1 tohto článku sa uplatňuje s výhradou článkov 8 až 10.

Podľa čl. 9 nariadenia Brusel IIb, bez toho, aby bol dotknutý článok 10, si v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred jeho neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte, a:

- a) každá osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnicke právo, sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním alebo
- b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, inštitúcia alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnicke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa zžilo s novým prostredím a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:
 - i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovnickeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je dieťa zadržované;
 - ii) nositeľ opatrovnickeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;
 - iii) žiadosť o návrat, ktorú podal nositeľ opatrovnickeho práva, zamietol súd členského štátu z iného dôvodu, ako je uvedený v článku 13 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 Haagskeho dohovoru z roku 1980, a proti rozhodnutiu už nemožno podať riadny opravný prostriedok;
 - iv) žiadny súd nezačal konanie podľa článku 29 ods. 3 a 5 v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním;
 - v) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozhodnutie o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

Podľa čl. 3 písm. d) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č. 4/2009“), v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

6. V predmetnom konaní sa otec maloletej domáhal zmeny úpravy styku s maloletou a zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú. Vzhľadom na skutočnosť, že maloletá toho času žije v I., pre posúdenie právomoci na konanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je potrebné aplikovať právne akty Európskej únie, konkrétne nariadenie Brusel IIb a vo vzťahu k úprave vyživovacej povinnosti je potrebné aplikovať ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 4/2009.

7. Právomoc súdu sa posudzuje v čase začatia konania. Konanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 17.6.2024, kedy právny zástupca otca maloletej doručil tunajšiemu súdu návrh na začatie konania. Matka maloletej uviedla, že s maloletou sa presťahovala do Maďarska, kde maloletá žije od 1.3.2024. Z vyjadrenia otca maloletej však vyplynulo, že na presťahovanie maloletej zo Slovenska do cudziny nedal súhlas a dozvedel sa o ňom až dodatočne. Matka počas konania žiadnym spôsobom nepreukázala, že by maloletú presťahovala do Maďarska so súhlasom otca. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že právomoc v predmetnom konaní nie je možné posudzovať podľa článku 8 nariadenia Brusel IIb, ale je potrebné aplikovať článok 9 nariadenia Brusel IIb, ktorý sa týka určovania právomoci vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržovania dieťaťa. V zmysle článku 9 nariadenia Brusel IIb si v prípade neoprávneného premiestnenia dieťaťa súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred jeho neoprávneným premiestnením zachovávajú právomoc, až kým nie sú splnené ďalšie podmienky uvedené v článku 9 nariadenia Brusel IIb. Súd má za to, že ku dňu začatia konania neboli splnené podmienky v zmysle článku 9 nariadenia Brusel IIb na to, aby v danej veci súdy Slovenskej republiky nemali právomoc konať o návrhu na zmenu úpravy styku otca s maloletou. Následne je možné ustáliť, že v čase začatia konania bola daná právomoc slovenských súdov aj na konanie vo veciach vyživovacej povinnosti, a to s poukazom na článok 3 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, v zmysle ktorého je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že matkou vznesená námietka právomoci súdu Slovenskej republiky nie je dôvodná, nakoľko v čase začatia konania bola daná právomoc slovenských súdov konať o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletou (článok 9 nariadenia Brusel IIb) ako aj o návrhu na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej (článok 3 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 4/2009.

8. Podaním doručeným súdu dňa 26.5.2025 vzal otec svoj návrh v časti zmeny úpravy styku s maloletou späť. Matka a kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 24.9.2025 so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasili.

9. Na pojednávaní dňa 1.8.2025 otec ďalej uviedol, že styk s dcérou prebieha každý druhý víkend. Po dcéru si chodí v sobotu o 10.00 hod. a s matkou sa dohodne, kedy ju prinesie. Dcéra u neho prespala jedenkrát. Neplakala, za matkou sa nepýtala. O styku sa s matkou vedia dohodnúť. Keď dcéra začne plakať a chce ísť domov, rešpektuje to a zavezie ju. Ďalej uviedol, že predchádzajúce zamestnanie zmenil zo psychických dôvodov. Od rozvodu sa psychicky zrútil, na kamióny bol sám, musel sa dostať medzi ľudí, nemohol robiť túto prácu. Aktuálne zamestnanie sa líši v tom, že je viac doma, neodchádza na celý týždeň, chodí na krátke trasy. Ak ide do zahraničia, ide na pol dňa. Žije s matkou, mesačné výdavky na bývanie má 400,- eur. Ide o jeho príspevok matke. Vlastní jednu nehnuteľnosť v Komárne, na adrese K. XX, na to platí hypotekárny úver. Nájom 263,- eur platí rovnako na tento byt. Byt je neobývaný. Do mája 2025 mal nájomníka, nájom platil 550,- eur. Teraz tam nie je nikto, má zverejnený inzerát na FB. Sporenie

pre dcéru platí od rozvodu s manželkou. Na syna N. má rozsudkom určenú vyživovaciu povinnosť 80,- eur. Od januára 2025 platí výživné 300,- eur, bez rozhodnutia súdu. Jeho matka je invalidná dôchodkyňa, žijú v Anglicku. Nevedel uviesť, koľko poberá invalidný dôchodok. Matka je sama, živí dve deti, syn je autista a má vyššie výdavky. Matka jeho syna poberá invalidný dôchodok. Syn je už 16 ročný a tie peniaze potrebuje. Na A. sa mu zdá, že nie všetky peniaze, ktoré platil, išli pre ňu. Jeho príjmy mu nedovolili, aby platil viac. Nad rámec výživného dcéry kúpil topánky, šaty. Takto jej nakupuje každý druhý mesiac. Nad rámec výživného synovi neprispieva. V čase pôvodného konania mal ešte jednu vyživovaciu povinnosť, ale dcéra je už plnoletá. Na otázku právnej zástupkyne matky, ste z akej sumy zvýšil výživné od januára, uviedol, že dovtedy platil 150,- €. Pre dcéru platí výživné 150,- €, a to od roku 2023. Uviedol, že sporenie pre dcéru je dôležité, podľa neho peniaze nešli na dcéru. Na narodeniny dcéry kúpil hračku, ktoré má u neho v izbe. V predchádzajúcom zamestnaní v L. J. s.r.o. pracoval ako robotník, montovali v laboratóriách plynové rúry, pracovali v Nemecku. Pracovný pomer bol ukončený dohodou. Uviedol, že jeho matka má mesačné výdavky 400,- eur. Na pojednávaní dňa 24.9.2025 ďalej uviedol, že trvá na znížení výživného na sumu 150,- €. Uviedol, že byt na ul. K. je naďalej neobývaný, a to od mája 2025. Aktuálne do zahraničia chodí pracovne každý druhý deň približne na pol dňa. Jeho pracovná doba je od 10.00 hod. do 17.00 hod. a druhý deň od 8.00 hod. do večera, 13 hodín.

10. Na pojednávaní dňa 1.8.2025 matka maloletej uviedla, že styk je veľmi nesystematický, buď sa otec nedostaví, alebo sa ho treba pýtať, či príde alebo mešká, aj s odnesením aj prinesením dieťaťa naspäť. Jedenkrát už u otca prespala. Takéto prespanie iniciovala ona, viackrát sa pokúpili, vyšlo to iba jedenkrát. Ale našťastie, keď tam dcéra nechce zostať, prinesie ju domov. Komunikácia je ťažká, s komplikáciami, ale je to lepšie ako na začiatku. Žije so svojim partnerom, ktorý má tri vlastné deti. Všetky žijú spolu s nimi, spolu vychovávajú šesť detí. So staršou dcérou je to tak, že vzájomne si výživné neplatia, lebo dcéra má bližšie do školy od otca, takže sa zdržiava pomerne veľa u otca. U menšej dcéry je určené výživné 70,- eur, ale tam vôbec neudržiavajú styk. Otec nikdy nemá prácu. Absolútne nevie, akým príjmom jej partner disponuje, keďže aj on má tri vlastné deti, ohľadne detí hospodárika zvlášť. Na deti si hradia každý svoje výdavky. Len režijné výdavky a výdavky okolo domu sú spoločné. Mesačné výdavky na bývanie sú: TV+Internet+telefón 110,- eur, úver 128,- eur, úver 49,- eur, úver v Maďarsku 95,- eur, elektrina 50,- eur, voda 20-25,- eur. Úver 128,- eur je doplnkový úver, pri kúpe domu, druhý úver si zobrala, keď sa rozviedli s J., aby vedela postúpiť v živote, posledný úver si vzala minulý rok, aby si dala do poriadku chrup. Dom zakúpila v roku 2016, teraz ho predala, hypotéka bola splatená a zostal iba tento úver. Dom predala za 94 000,- eur, poplatok pre realitnú kanceláriu bol 5 000,- eur, 25 000,- eur musela splatiť hypotéku a zo zostávajúcej časti plánuje kúpiť nehnuteľnosť v Maďarsku. Na maloletú sú výdavky v škôlke, šaty, hygiena, lieky-je často chorá, hračky, programy, nevedela podrobne uviesť výdavky. Pravidelné výdavky v škôlke nie sú, krúžky zatiaľ nenavštevuje. Výdavky sú iba, bežné primerané veku. Otec od roku 2023 platí sumu 150,- eur, nad rámec bežného výživného neplatí nič, ani pri začiatku škôlky, ani pri chorobách. Počas tých troch rokov, čo sú oddelene, to bol prvý darček, ktorý tu spomenul. Zníženie výživného s ňou otec nekomunikoval. Raz otec priniesol šaty, ale mala informáciu o tom, že to kúpila priateľka otca. Na pojednávaní dňa 24.9.2025 v záverečnej reči prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania má za to, že na strane otca, matky a ich dcéry neprišlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. S poukazom na uvedené navrhla priznať matke návrh na nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 55 CMP. Predchádzajúci rozsudok bol výsledkom rodičovskej dohody, odvtedy prišlo k zmenám, ktoré ale komplexne nie sú dôvodom na zníženie výživného. Od posledného rozhodnutia otec zvýšil príspevok svojej matky zo sumy 350,- eur na sumu 400,- eur. Prečo by mal šetriť na svojej dcére? V čase poslednej úpravy výživného mal otec vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom vo výške 200,- eur. Teraz má vyživovaciu povinnosť iba voči synovi N. vo výške 80,- eur, ktorú ale dobrovoľne zvýšil na sumu 300,- eur. Prečo by mal otec šetriť na mal. A. B.? Otec v pôvodnom rozsudku nebol zaviazaný na tvorbu úspor maloletej, čo aktuálne hradí vo výške 60,- eur. Prečo otec nepozastaví tvorbu sporenia a neplatí riadne výživné? Otec od posledného rozhodnutia navýšil svoje výdavky o 210,- eur oproti pôvodným výdavkom. Výdavky spojené z jeho investičným bytom navrhla nezohľadniť, naopak žiada zohľadniť čistý príjem z nájmu tohto bytu. Navrhla neprihliadnuť na výdavky na komunikačné služby vo výške 70,- eur, otec nech v prvom rade šetrí na sebe a nie na dcére. Otec súdne rozhodnutie neplní, výživné plní svojvoľne vo výške 150,- eur. Svoj návrh odôvodnil tak, že podľa neho nie všetky výdavky idú na dcéru a svoje tvrdenie, že svoje zamestnanie musel zmeniť z dôvodu zhoršenia psychického stavu, ničím nepodložil a toto jeho tvrdenie sa javí ako absurdné. Pôvodne návrh podal z dôvodu, že jeho príjem klesol na sumu 630,- eur, medzitým sa však jeho príjem opäť zvýšil, avšak otec svoj návrh nijako nemodifikoval. Je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť určené výživné.

11. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 24.9.2025 uviedla, že úrad odporúča návrhu otca na zníženie výživného zamietnuť, nakoľko nie je v záujme maloletého dieťaťa.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého dieťaťa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: potvrdenie o príjme otca od zamestnávateľa L. J. s.r.o., pracovná zmluva otca zo zamestnávateľom L. J. s.r.o., potvrdenie o pobyte matky, pracovná zmluva otca so spoločnosťou O.-O. O. P., potvrdenie o príjme matky, potvrdenie o výdavkoch otca, kúpna zmluva na nehnuteľnosť matky, potvrdenie o príjme partnera matky, potvrdenie o príjme otca od zamestnávateľa O.-O. O. P. B., potvrdenie o výške starobného dôchodku starej matky maloletej, potvrdenie o výške nájmu bytu vo vlastníctve otca maloletej za obdobie do mája 2025 a ostatné ku spisu pripojené doklady, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Výživné na mal. A. B. bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Komárno 11P/113/2022-182 zo dňa 26.5.2023, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa maloletá zverila do osobnej starostlivosti matky, s tým, že otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 250,- € mesačne. Rodičia sa dohodli, že styk otca s maloletou sa bude realizovať každý párný týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá vo veku 2 roky, výdavky na maloletú predstavovali iba bežné výdavky (strava, ošatenie, hygiena, lieky). Matka žila sama s tromi maloletými deťmi. Bola zamestnaná s príjmom 400,- €, okrem toho poberala rodičovský príspevok 600,- €. Otec maloletej bol zamestnaný s príjmom 2150,- €. Žil s matkou, ktorej prispieval sumou 350,- €. Vlastnil jeden byt na ul. K., K., ktorý prenajímал, po odpočítaní výdavkov na byt priznal príjem z nájmu vo výške 250,- €. Okrem maloletej mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Pracoval ako šofér, chodil aj do zahraničia, s dcérou sa stretával viackrát týždenne.

14. Toho času je maloletá vo veku 4 roky, žije naďalej v spoločnej domácnosti so svojou matkou, sestrami, partnerom matky a jeho tromi deťmi. Maloletá navštevuje materskú školu v Maďarsku, matka však v konaní nevedela uviesť výšku výdavku na maloletú – uviedla, že ide o bežné výdavky v škôlke, na oblečenie, hygienu a lieky, nakoľko je často chorá. Otec aktuálne platí výživné vo výške 150,- €, nad rámec bežného výživného neprispieva. Styk otca s dcérou sa realizuje každý druhý týždeň, jedenkrát maloletá u otca aj prespala. Komunikácia rodičov v tomto smere je primeraná, rodičia sa vedia na styku dohodnúť, otec rešpektuje potreby maloletej, v prípade potreby ju prinesie matke domov.

15. Matka maloletej je zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem je 1.164,16 €, z toho 39 € predstavuje príspevok za dochádzku vlastným vozidlom (č.l. 212). Priemerný príjem jej partnera je 1.563,- € (č.l. 216). Matka poberá výživné na ďalšiu maloletú dcéru 70,- €. Výdavky na domácnosť sú: TV + internet + telefón 110,- €, úver 128,- € (na kúpu domu), úver 49,- € (na výdavky po rozvoze), úver 95,- € (oprava chrupu), elektrina 50,- €, voda 25,- €. Matka vlastnila od roku 2016 jeden rodinný dom, ktorý v tomto roku predala za celkovú cenu 94.000,- €. Z uvedenej sumy predstavoval poplatok pre realitnú kanceláriu 5.000,- €, splatenie úveru 25.000,- €. Matke tak zostala suma vo výške 64.000,- €.

16. Otec maloletej je toho času zamestnaný, jeho čistý mesačný príjem je v priemere 1.300,- €, čo zahŕňa aj diéty vo výške približne 500,- € mesačne (č.l. 202-203). Otec žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá poberá starobný dôchodok vo výške 484,40 €. Mesačné výdavky domácnosti sú približne 400,- €, otec prispieva svojej matke na náklady domácnosti vo výške 400,- € mesačne. Okrem toho otec vlastní jeden byt na ul. K. M. K., ktorý bol do mája 2025 prenajatý za nájom vo výške 550,- €. Náklady na tento byt predstavujú 263,- €. Otec platí hypotekárny úver na kúpu tohto bytu vo výške 222,93 €. Okrem toho má výdavky na životné poistenie 36,50 €, telefón 74,25 €. Otcovi ubudla jedna vyživovacia povinnosť voči dcére A., má jednu vyživovaciu povinnosť na mal. N., určenú 80,- €, od januára 2025 otec dobrovoľne zvýšil výživné na sumu 300,- €. Tvrdené zdravotné komplikácie, ktoré mali byť dôvodom na zmenu zamestnania, otec v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal.

17. Podľa § 121 zákona č. 161/2015 z. z. (ďalej len „CMP“), rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „Zákon o rodine“), právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1,2, 3 Zákona o rodine, (1) Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. (2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. (3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. (4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. (5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 23 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konanie sa začína na návrh. Ak tento zákon neustanovuje inak, možno začať konanie aj bez návrhu. O začatí konania bez návrhu súd vydá uznesenie.

Podľa § 24 CMP, konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

Podľa § 29 ods. 1, 2, 3 CMP, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

18. Nakoľko otec svoj návrh na zmenu úpravy styku s maloletou vzal späť, s poukazom na vyjadrený súhlas so späťvzatím návrhu zo strany matky a kolíznej opatrovníčky, ako aj s poukazom na vyjadrenia rodičov na pojednávaní, že styk otca s maloletou sa realizuje a rodičia sa v tomto smere dokážu dohodnúť, otec rešpektuje potreby maloletej, súd vzhľadom na splnenie podmienok na zastavenie konania v časti návrhu o zmenu styku otca s maloletou, a preto konanie v tejto časti zastavil.

19. Pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti je taká zmena okolností, za ktorých bolo doteraz výživné určené, ktoré sa výraznejším spôsobom prejavilo v pomeroch účastníkov. Nemôže sa jednať o obyčajnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ale o kvalifikovanú, podstatnú zmenu pomerov. Podľa zaužívanej súdnej praxe u maloletých detí sa takáto zmena pomerov predpokladá uplynutím troch rokov, prípadne začatím plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotného stavu a pod. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu pomerov. Pre zistenie podstatnej zmeny pomerov súd postupuje stále porovnávaním stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia so stavom súčasným.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na zvýšenie ani na zníženie výživného. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že na strane matky prišlo k miernemu navýšeniu príjmu, na strane otca k jeho miernemu poklesu. Samotné navýšenie príjmu na strane matky a celkové zlepšenie jej životnej úrovne nemôže byť však samo osebe dôvodom na zmenu určenej výšky výživného určeného otcovi, nakoľko zmena pomerov u matky ovplyvňuje životnú úroveň maloletej poskytovanú jej matkou. Z uvedeného dôvodu preto súd skúmal, či na strane otca prišlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloletú.

21. Otec v konaní opieral svoj návrh o skutočnosť, že sa musel vzdať predchádzajúceho zamestnania, nakoľko skutočnosť, že pracoval ako šofér kamiónu, nemala na jeho zdravotný stav dobrý vplyv. Napriek tomu otec aktuálne opäť pracuje ako vodič kamiónu a rovnako ako v predchádzajúcom zamestnaní je vysielaný do zahraničia. Navyše otec súdu žiadnym spôsobom nepreukázal zhoršenie svojho zdravotného stavu, tak ako to tvrdil vo svojom návrhu. Z uvedeného dôvodu preto súd toto jeho tvrdenie vyhodnotil ako účelové. Otec v priebehu konania tvrdil, že platenie výživného v určenej výške 250,- € nie je v jeho možnostiach. V konaní však bolo preukázané, a to najmä samotnou výpoveďou otca, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorej prispieva na bývanie 400,- € (pri celkových nákladoch domácnosti 400,- €), svojmu ďalšiemu dieťaťu zvýšil výživné (bez súdneho rozhodnutia) od 1.1.2025 zo sumy 80,- € na sumu 300,- € a ubudla mu vyživovacia povinnosť k jednej toho času už plnoletej dcére. Otec tak napriek nižšiemu príjmu dobrovoľne navýšil svoje výdavky o 270,- €, pričom mu ubudla jedna vyživovacia povinnosť. Pre celkové posúdenie majetkových pomerov na strane otca zároveň nemožno opomenúť skutočnosť, že otec vlastní jeden byt na ul. K. v Komárne, ktorý je toho času neobývaný a prenájmom ktorého by otec mohol navýšiť svojej pravidelné mesačné príjmu. Súd preto na potencialitu príjmu z prenájmu prihliadol, a to vo výške 550,- € mesačne, po odpočítaní nákladov na tento byt (263,- €) tak otec môže navýšiť svoj celkový mesačný príjem o 287,- €. Otec na jednej strane žiada znížiť výživné pre svoju mal. Dcéru A. B., na strane druhej svojej matke zvýši príspevok na bývanie o 50,- €, svojmu synovi zvýši výživné o 220,- € (bez súdneho rozhodnutia), platí mesačne náklady na neobývaný byt vo výške 263,- €. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, dobrovoľné navýšenie výdavkov otca, ako aj s poukazom na skutočnosť, že otec nepreukázal zhoršenie svojho zdravotného stavu, ktoré by bolo dôvodom na zmenu zamestnania, dospel súd k záveru, že v konaní nebola preukázaná taká zmena pomerov oproti pôvodnému rozhodnutiu o výške výživného, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté dieťa. Výživné má prednosť pred akýmkoľvek ďalšími výdavkami a preto nemožno na úkor maloletej zohľadniť výdavky otca na ďalších členov rodiny (matka), výdavky na neobývanú nehnuteľnosť otca. Takéto rozhodnutie by jednoznačne popieralo najlepší záujem maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu, aj napriek skutočnosti, že na strane otca prišlo k poklesu jeho príjmu, vyhodnotiac jeho celkovú životnú situáciu a okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že v jeho prípade nie sú splnené podmienky na zníženie výživného, nakoľko takéto rozhodnutie by sa jednoznačne priečilo najlepšiemu záujmu dieťaťa. Z uvedeného dôvodu súd návrhu otca na zníženie výživného zamietol.

22. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní dňa 24.9.2025 navrhla, aby súd priznal matke nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 55 CMP. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 C.MP). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v zmysle § 53 CMP, podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v zmysle § 55 CMP, podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Tu sa žiada zdôrazniť, že postup súdu v zmysle § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zakotveného v ustanovení § 52 CMP a preto jeho aplikácia musí byť náležite odôvodnená. V konaniach, na ktoré sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok, musí existovať taká okolnosť prípadu, vzhľadom ku ktorej je spravodlivé priznať trovy konania. Súd dospel k záveru, že v

predmetnom konaní z dôvodu absencie takej okolnosti, ktorá by spravodlivo odôvodňovala priznať trovy konania niektorému z účastníkov, je potrebné aplikovať na rozhodnutie o trovách konania ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Na základe uvedených skutočností súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 CMP).